

Bibliaóra – 2024. március 05.

Előfohász: „Ki tudja, talán felénk fordul és megszán az Isten, megfékezi izzó haragját, és nem veszünk el! Amikor Isten látta, amit tettek, és hogy mindenki megtért a maga gonosz útjáról, megbánta Isten, hogy pusztulásba akarta dönteni őket, és nem tette meg (Jón 3,9-10).” Ámen.

Ének: 445. dicséret: „Szólsz hozzám Istenem,...”

Előima: Köszönjük Neked, Urunk Istenünk, hogy Te látod igazán, hogy „kívül harc és bennünk félelem (ld. RÉ 460. dicséret 3. vers)” dűl, amikor szolgálatunkra nézünk. De Te szólsz, Te nyilvánvalóvá teszed támogatva néped, hogy többen vannak velünk, mint ellenünk. (ld. IIKir 6,16) Olyan jó erőt kapni, hatalmasságodba belemerülni, mert csak így látja meg az ember, hogy a Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk. (ld. Zsolt 46) Böjti időszakunk kellős közepén hálásak vagyunk Neked azért, hogy alkalmas voltunk Tőled van. (ld. Ef 6,10) Betegségből gyógyultunk fel, háborúban vagyunk erősek, idegenek seregei futamodnak meg, mert lelkünk Hozzád tartozik, hittel Beléd kapaszkodunk és várjuk szavad hatalmát. Beszélj nekünk, drága Jézus hatalommal a Te országodról. Cselekedj a mi életünkben, úgy mint Péter életében és mutasd meg, hogy az engesztelő áldozat Te vagy a mi bűneinkért, mert mi nem kosok és bakok vére által (ld. Ézs 1,11-13), hanem a Te véred által vagyunk tiszták. Légy áldott ezért, de kérünk most is védj ezt mélyen a szívünkbe, hogy el ne feledkezzünk Rólad és szent Igédéről, mert az lélek és élet. (ld. Jn 6,63) Tedd áldotta alkalmunkat és légy Vezérünk itt. Ámen.

Ószövetségi alapige: Mózes III. könyve 1. fejezet: *„Szólította Mózes az Úr, és így beszélt hozzá a kijelentés sátrából: Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha közületek valaki áldozatot akar bemutatni az Úrnak, akkor háziállatot: marhát vagy juhfélét mutassatok be áldozatul. Ha marhát akar áldozni égőáldozatul, hibátlan hímet mutasson be. Vigye azt a kijelentés sátrának a bejáratához, hogy kedvesen fogadja tőle az Úr. Tegye a kezét az égőáldozat fejére, hogy az kedves fogadtatásban részesüljön és engesztelést szerezzen. Majd vágja le a marhát az Úr színe előtt. Áron fiai, a papok pedig mutassák be áldozatul a vért: hintsék a vért körös-körül az oltárra, amely a kijelentés sátrának bejáratánál van. Azután nyúzza meg az égőáldozatot, és vágja föl darabjaira, Áron pap fiai pedig gyűjtsanak tüzet az oltáron, rakjanak fát a tűzre, majd Áron fiai, a papok tegyék oda sorjában a darabokat a fejjel és a hájjal együtt az oltár tüzeiben a fára, a belét és lábszárait azonban mossák meg vízben. Füstölögtesse el a pap az egészet az oltáron: égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak. Ha juhfélét: bárányt vagy kecskét akar adni égőáldozatul, hibátlan hímet mutasson be. Vágja le az oltár északi oldalánál az Úr színe előtt,*

Áron fiai, a papok pedig hintsék annak a vérét körös-körül az oltárra. Azután vágja föl darabjaira, majd a fejével és a hájával együtt tegye oda azokat a pap sorjában az oltár tűzében a fára, a belet és a lábszárakat azonban mossák meg vízben. Mutassa be a pap áldozatul az egészet, és füstölögtesse el az oltáron: égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak. Ha pedig madarat akar égőáldozatul bemutatni az Úrnak, akkor gerlét vagy galambot mutasson be áldozatul. Vigye oda azt a pap az oltárhoz, tépje le a fejét, azután füstölögtesse el az oltáron. A vérét nyomja ki az oltár peremére, a begyét tartalmával együtt távolítsa el, és dobja az oltár keleti oldalára, a hamu gyűjtőhelyére. Hasítsa be a szárnyait, de ne szakítsa le, és füstölögtesse el a pap a madarat az oltáron, a tűzre rakott fán: égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak."

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A mai nappal egy új műfajú és jellegében is egy nagyon érdekes könyvet kezdünk el olvasni a mózesi törvények csoportjából. Rendelkezések, paragrafusok, görbületek, csűr-csavarok szerepelnek ebben a könyvben, amit annyire szeretett a zsidó nép a maga malmára hajtva a vizet használni a mindennapokban. Az áldozatok világába kalauzol bennünket ez a könyv. Isten szól Mózeshez a kijelentés sátránál, mert sokszor és sokféleképpen szólt. Most is szól, ma is szól, mert az Ő jellege a szüntelen kommunikáció, eszmecsere, bátorítás és kapcsolatfenntartás. Ő az alapítófenntartója ennek az intézménynek is, amely a kijelentés sátrában zajlik, mert a vándorló nép bizony életszerűen és élményszerűen találkozott Istenével minden egyes élethelyzetben. A kultusz része az áldozat. Szimbolikusan az Istennel való találkozás legnagyobb élménye ez. A bűn minden kapcsolatot szétver, az áldozat Isten útja az ember irányába, a találkozásra Ővele és a megbékéléshez az Úrral. Ma az áldozatok első fajtával találkozunk: az égőáldozatokkal.

1-9. versek: Az égőáldozat ajándék volt az Úrnak. Olyan kapcsolatot ápoltak az Úrral a vándorlás idején, mint a családban az édesapával. Így az égőáldozat elsősorban az összetartozás tudatát erősítette. A királyok korában pedig az Úr, mint Király jelent meg. Ebben a korban alakul ki az a gondolkodás, hogy az égőáldozat haszna az, hogy az ember megálljon az Úr előtt. De ez nem állta meg a helyét. Istennel nem lehet alkudozni. Ő maga viszi Fia testében vásárra az egész emberiséget a Golgotán. Az igaz égőáldozat teljesen elég az Úrért, ahogyan Kálvin János mondta és tette: „Szívemet égőáldozatul az Úrnak felajánlom.” A megsokasodott bűnt egyedül Isten Báránya tudja elhordozni. (ld. Jn 1,29) Minden más égőáldozat nemcsak felesleges, hanem teljesen elfogadhatatlan. A nagy Király Fiában hajolt le népéhez, hogy Őbenne, mint szerető Atya mutakozzon be és így a közösséget erősítse az úrvacsorában. Ez a mi keresztyén álláspontunk.

Isten népe életében azonban nagyon komolyan vette ezeket a rendelkezéseket, hiszen az ember, ha nem ajándékként hordozta ezeket, akkor nem volt értelme szolgálatának. Az égőáldozat eredeti héber szava: fellépést, felemelkedést és lépcsőkön való járkálást jelentett. Teljesen eléggő áldozat volt. A tűz és a füst nagy szerepet játszott ez áldozat fajtájánál.

Hím állatot áldoztak. Bikát említ először a Szentíró. A leírás olyan pontos, hogy mindent megfogalmaz: Milyen arányban az áldozati állat a pap jussa, sőt ép állatnak kellett lennie. Tökéletesnek kell lennie, mint Aki felé felszáll. A teljesség igényével kell fellépnie mindenkinek, aki Ő elé áll. Ő tökéletes minden tekintetben, és ezt kell tükröznie az áldozatnak is. Jézus áldozata is tökéletes és mindenre elég. Vajon így állunk-e Isten elé ajándékainkkal a kijelentés sátra előtt? Vajon így jelenünk meg Előtte hálaadással az ő szent templomában?

A kézrátétel folyamatát először a bűnös végezte, majd később a pap. Áron feladata volt a bűnök felsorolása és azok hangos kimondása. Isten kapcsolatát éppen ez teszi helyre. Hangosan kimondani a bűnt, ezzel a bűnvallás nyilvános. Ezzel kimondta a bűnös, ami a lelkét nyomta és Isten helyre rakta ezt a kapcsolatot. A kimondott bűnök. A megvallott szenny. Az elmondott bűnvalló imádságok. Kimondani, elmondani, hadd vigye a szél. Milyen fontos a terhektől megszabadulni. Milyen fontos lerázni a bűnt. Milyen fontos megmártózni abban, ami a megbocsátás és a bűnbocsánat alapja. Az áldozat így válik igazán ajándékká Istennek, Aki egyedül képes a bűnt megbocsátani. A megbékélés szolgálatát Istennel Jézus végezte el. Békesség visszaszerzése Jézus által történik. Ő a Békesség Fejedelme. Ő adja vissza Izráel békességét. A lelki Izráelét is. Elfogadom Istent. Elfogadom az Urat Uramnak. Elfogadom bűnbocsátó szeretetét és megmentő hűségét. Hány ember erre ma sem képes. Elfogadni, nem megnyerni, nem a magam oldalára állítani, nem... Elfogadni, mert sohasem én adok, hanem mindent Ő ad. Én csak azt adom Őneki vissza, amit kezéből nyertem. Én csak azt tudom felajánlani, amivel Ő ajándékozott meg.

Ezután a feláldozott állatot maga a bűnös vágja le Mózes III. könyve alapján. Később a lévíták, a papok segítői. A papok felfogják a vért. A vér volt az élet hordozója és az élet Isten tulajdona. Az erő és az életpezsgés szimbóluma volt. Istennek erre a vérkiömlésére nincs szüksége. A vérrel a pap meghintette az oltárt, ez annak a jele volt, hogy az élet megtisztult és megszentelődött. Jézus verejtékezett értünk. Jézus vérrel verejtékezett értünk és vére meghintette. Vérmezőn élünk. Olyan földön, ahol Jézus vére megtisztít.

Az áldozat kezdete a bőr teljes lenyúzásával kezdődött és a füstöléssel végződött. A füstölgő szerek ajándéku szolgáltak. Krisztus áldozata is jó illat. (ld. Ef 5,2) Jó illatú áldozat bűneinkért, amit helyettünk végzett el a kereszten. Önmagát áldozta oda Istennek.

10-13. versek: A következő versek a bakok és tulkok áldozatát mutatják be. Itt teljesen megismétli a szentíró a leírást, hiányzik az állat bőrének a lenyúzása, amit természetes része az áldozatbemutatásnak. De mi tudjuk, hogy nem bakok és tulkok vére által van szabadulásunk, hanem Jézus vére által.

14-17. versek: A következő pár vers pedig a madarak, a galambok és a többi szárnyasok áldozatbemutatását írják le. A szegények áldozati állatai voltak a szárnyasok. Itt mindent a pap végzett. Isten megkegyelmez a szegényeknek is. Kevés vér volt ezekben az állatokban, de ezeket is teljesebb kivérezgették, ezzel is rámutatva a helyettes áldozatra. Jézus bizony helyettünk ment a keresztre. Isten jelenlétén van a lényeg. Ő mindenütt jelen van. Nagy kegyelme kiárad a legkisebb áldozati bemutatásánál is. Nem az állat fajtája, hanem a szív állapotán van a hangsúly. Nem azon, hogy milyen nagy állatot viszünk az Úrnak, hanem hogy milyen szívvel járulunk eléje. Mindenki Isten jelenlétébe megtapasztalhatja az Úr kegyelmének az örömét. Örömet a szabadulás által. A bűnbocsánatát örömét. Ott, ahol Krisztus áll, nekünk kellene állnunk. Isten, Aki a bűnt útálja, a bűnöst Fiában visszafogadja. Általa van üdvösségünk. Általa van menetelünk az Atyához. Általa felléphetünk oda, ahonnan bűneink miatt leestünk. Általa. Egyedül Általa.

Közének: 25. zsoltár 2. verse: „Útaid, Uram mutasd meg...”

Újszövetségi alapige: János evangéliuma 13. rész, 36-38. versei: *„Simon Péter megkérdezte tőle: Uram, hova mégy? Jézus így felelt: Ahova én megyek, oda most nem követhetsz, de később követni fogsz. Péter így szólt hozzá: Uram, miért ne követhetnék most? Az életemet adom érted! Jézus így válaszolt: Az életedet adod értem? Bizony, bizony, mondom neked, mire a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem.”*

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A szeretet prédikációja után Péter elakad és megakad hitben. Nem tudja felfogni, hogy Aki Isten szeretetét tolmácsolja teljes lényével, miért menne el. Azért jött, hogy itt legyen, hogy velünk legyen. Ha Isten velünk Krisztusban...

Magunkhoz láncolni Jézust nem lehet. Ő nem a halászháló, amit naponként megragadott Péter. Ő nem a halászhajó, ahová Péter mindig beült és sokszor Jézus is használta, amikor a prédikált. Ő nem egy hal, amely fennakadt Péter hálóján. Ő az Úr, Akinek a szavára Péter kivetette a hálót és kerítőhálójával 153 halat fogott.

Péter kérdése egy ilyen hangsúlyos Jézusi prédikáció után helyénvaló. Péter nem fogta fel a lábmosást sem, nem fogta fel a szeretetről szóló Jézusi mondásokat, hiszen nem tudja, hogy Jézus honnan jön és hová megy. Megértette azonban ezekből a Jézusi cselekedetektől, hogy ha Ő elmegy, Péter egyedül fogja magát

érezni és elveszetteként fog bolyongani a világban. Péter Jézussal akar maradni. Van-e erre igényünk nekünk is. Van-e erre készségünk: Jézussal maradni, Vele lenni, Benne hinni, Belőle táplálkozni. Micsoda életcél: Vele maradni. Péter ezt már egyszer kihangsúlyozta: „Mi elhagytunk mindent...”

Jézus azonban tudja, hogy oda, ahová Ő megy, oda Péter nem kísérheti. Mindenkit úgy fog magához vonzani, hogy a föld és az között fog fán függeni. (ld. Jn 12,32) Péternek is ezt kell meglátni és mindenkinek. Amíg az ember nem látja Jézust a kereszten, nem érti meg a szeretetről szóló beszédét. Az Úr szeretete a kereszten teljessé lett. Nem tud szeretni az az ember, és nem tudja felfogni, hogy milyen szeretve lenni, míg Jézust nem látta a kereszten.

De Jézus nem távozik el teljesen Pétertől. A feltámadás után követi a Feltámadottat, sőt megismeri a szeretetet kérdései által. (ld. Jn 21,15-17) Ezek után a dolgok után megérti majd, hogy mit tett Jézus és követni fogja. Minden Jézusi tanítvány küldetése Krisztuskövetés. Olyan szépen ír erről a börtönleveleiben Dietrich Bonhoeffer, aki felvállalta Krisztusát és követte a halálba is a nácizmussal szemben. Számára egy Führer, egy Vezér létezett Krisztus, és valóságát a börtön falai között találta meg.

Péter azonban azonnali követésre képes. Egy elszánt emberrel állunk szemben. Ő mindig ilyen volt. Menni, tenni, venni, lenni. Mindig csinálni kell valamit. Ez Péter. Most is azt akarja tenni, amit Jézus fog érte. Életemet adom érted. Nagylelkű vagy tudatlan? Ő akar elsőként szeretni, de ez nem fog menni. Isten az első a szeretetben. Jézusban vagyunk igazán és először szeretve az Atya által. (ld. IJn 4,19) Péter saját szeretete mögé bújva, nagy bűnt rejteget. Nem úgy cselekszik, mint Júdás, aki elutasítja Jézust, hanem mint Ádám, aki helyébe akar lépni az Úrnak. Ádám az első, aki nem hagyja magát szeretni, és Péter is beleesik ebbe a hibába. Innen származik minden bűnünk. Nem hagyjuk magunkat az Atya által szeretni. Nem hagyjuk, hogy Isten elvégezze az ő munkáját bennünk. Első az Úr. Itt nincs szükség vallási buzgóságra, majd én, hogy kiérdemeljem az Atya szeretetét. Az Úr szeretetének az alapja az önzetlenség. A mi szeretetünk csak válasz az első szeretetre, amit csak elfogadhatunk. A mindenhatóság ittas állapotába kerülünk, ha nem engedjük, hogy Jézus szeretete átjárjon. Először Ő. Első Ő. Engedjük-e, hogy Jézus szeressen bennünket?

Jézus pedig visszakérdez. Komolyan gondoltad ezt Péter? Jézus megismétli Péter kérdését, hogy meghökkentse, hogy is van ez! Péter bizony vissza fog emlékezni erre a párbeszédre. Isten adja értünk keresztre Fiát. Ő a szeretet és nem mi. Ha felfogom a mennyei szeretet súlyát, Pál apostollal hirdetem: *„Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amelyet most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem (Gal 2,20).”*

Jézus ezek után nyomatékosít és feltárja Péter előtt azt, hogy mi fog történni. Elő tárja Péter tagadását, olyan ünnepélyesen, ahogyan felfedte árulója személyét

is az utolsó vacsorán a lábmosás idején. Jézus hűségét akkor értjük meg, amikor hűtlenségünket látjuk. Megismerjük, hogy kegyelemből van üdvösségünk és ez nem tőlünk van. Péter is akkor és ott fogja megérteni, mit jelent Jézus megtagadása. Akkor fogja bizonyossággal tudni, hogy senki sem akart neki rosszat, főleg nem Jézus. A kakasszó Jézus ajkán bennünket is ébresztget, nem pedig a hajnali vekkert állítja be számunkra. A kakasszó egy életre bevésődik Péter elmélyébe. Vajon a miénkbe ott van? A pozsonyi piciny harang hívó szava emlékeztett bennünket arra, hogy felkerekedjünk, térjünk be az Úr hajlékába, ahol az első szeretet, a hűség és igazság kincseit mindenkor a szívünkbe írja az az Úr, Aki azt mondta hűtlen népének: *„Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen (Jer 31, 3).”* Jézus szava igaz: *„Az én Atyám, aki nekem adta őket, mindennél nagyobb, és senki sem ragadhatja ki őket az Atya kezéből (Jn 10,29).”* Van-e ilyen üdvbizonyosságunk?

Utóima: Akit a Lélek indít, fohászkodjon az elhangzottakért...

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Jézus így válaszolt nekik: Higgyetek Istenben (Mk 11,22)!” Ámen.

Ének: 479. **dicséret:** „Hinni taníts, Uram...”

FÜLE LAJOS: VERSEK

Születnek fényből, árnyból, néha kínból,
egyek velem.
Míg verselek, az életrajzom írom...
- Kit érdekel
honnan jön s innen merre tart a vándor?
Mit mond, ha mond?
Ímé egy ember az ötmilliárdból,
ki él, dalol!
Miről? Kinek? És meddig szól az ének?
Van még idő?
Imádság éltem élő ISTENÉNEK!
Hallgatja Ő, és válaszol rá áldó ihletéssel
sok szent Szava.
Vers lesz az is, hisz mind szívembe vésem
míg tart a ma,
hogy megköszönjem azt a nagy Kegyelmet,
amely elért, és rám is áll... s mely vétkeimre tellett:
A DRÁGA VÉRT.